

Pantelejmon Romanov:

Ljubezen

Bože moj, kako je to nevsčno. In tebe mi je žal, siromaka, vsak dan hodiš in se mučiš. In... tako dolgo čakaš name. Ne bo kazalo drugega, nego da odpotujeva, — je dejal zaročenec. Ona je nekaj časa molčala in potem nekam plaho izpregovorila: — Ne, zakaj bi odpotovala, počakati morava še nekaj časa. Morda se bo našel kupec. Nekaj časa je hodila po sobi in grizla nohte svojih prozornih prstkov, potem se je pa ustavila pred zaročencem, kakor bi mu hotela nekaj povedati, pa si ni upala. — Nekaj bi te rada vprašala, — je dejala končno. — Kaj pa? — Zanima in muči me neko vprašanje... Včeraj je bil tam pri njej nekakšen pir. Bilo je tam več ljudi, nekaj njenih prijateljev s svojimi možmi. Mnogo so pili. Jaz sem se plaho stisnila v kot in jih od tam gledala. Zelo me je sram... Ali te lahko nekaj vprašam? — Seveda, zakaj ne? — je dejal ženin. — Hvala bogu, čas je že, da opustiš te ceremonije. — Glej, ne, ne morem... To se pravi, preveč sem neumna. Toda vendar, naj bo. Prej je namreč vsako dekle silno čuvvalo... — Zanim, ali je pogledal in dejal: — Ali lahko odkrito govorim? — Poinoma odkrito? — Seveda, mili. Zato sem te tudi vprašala, — je odgovorila in zardela. — Nu, torej poslušaj: zdaj možki tega ne cenijo več. In zanj ni več tragedija, če spozna, da je prišel prepozno. — Kako strašna beseda je to, — je dejala ona. — Toda zakaj tako, zakaj? — Drugečen razvoj... Nu, sicer pa sam ne vem, čemu. — Tako strašno čudno je to. Tako sram me je govoriti o tem s teboj, toda zelo me zanima. In kar me posebno preseneča — meni sami se zdaj vse

to zdi manj strašno. Kakor da bi se bila navadila. Misliš sem, da jim bo sram, da jim bo nerodno po tem piru. Ko pa sem pred odhodom k tebi vprašala Marjeto, kako se počuti ob takih prilikah, je odvrnila, da prekrasno. Tako svobodno so prej živele samo znanke ženske... — In vsi možki, — je pristavil ženin. — Ali je kaj čudnega na tem, če so te ženske zavoljo ekonomskega položaja postale svobodne prej ko druge in če so zdaj vse svobodne in lahko žive kakor hočejo. — Svobodne? — je mehanično ponovilo dekle in pogledalo zaročenca s pogledom, v katerem je odsevalo vse njeno malo bitje in nova misel, ki se je porodila v njem. — In veš, kaj sem te hotela vprašati? Ali so možki zmerom ljubosumni ali morda zdaj niso več, ko je drugačen razvoj? — Kako praviš? — Včeraj je bil na tem piru mlad par, prijateljica z možem, in oba nista bila nič bogvekak ljubosumna drug na drugega. Žena je sedela na koncu preproge zraven drugega možkega, njen mož pa — nič... — No, on tudi najbrž ni sedel sam? — Saj to je ravno čudno!... Če je namreč med njima ljubezen, kako neki se moreta kar takole družiti z drugimi, pa še celo vpricho drug drugega?... — Spet ti ponovim, da nobene tajinstvene in velike ljubezni ni, temveč da je enostaven fiziološki proces. Zaradi tega tudi pijejo. — Fiziološki proces? Ali je potem vse drugače, če pijejo. Si ti tudi že to občutil? — Kaj je tu nenavadnega? — Kako je to odvrtno! Ali te ni sram, — je dejala ona in zaplakala kakor užajen otrok, — tako veliko čuvstvo, ljubezen, ti pa... — Ljubezen, ljubezen, — je dejal zaročenec razdraženo, — glej, tvoje prijateljice vedo, kaj je ljubezen, ti pa ne boš nikoli vedela. Kaj se umikaš pred menoj, kakor da bi ti bil odvratni! — Mili moj, ne vem, zakaj... Ne

morem razumeti... ne misli... — Naglo si je otrla solze, sedla na divan, s katerega je bila pravkar prestrašeno skočila, vzdihnila in dejala: — In glej, tisti znanec je sedel na divan in objel Marjeto in njeno prijateljico, in sedel je z njima kakor bi ne bilo nič. Jaz pa ne morem. Morda se je treba temu privaditi? — Treba je enostavno drugače gledati na vse to, ne pa tako, kakor je gledala tvoja babica. Glavno pa je, da vsaj nekoliko vse to občutiš. — Občutiti? — je mehanično ponovila. — Toda, ali one ravno tako občutijo, kakor možki ali je to pri njih drugače? — Zaročenec je skomignil z ramo, rekoč: — Menim, da se občutki možkega in ženske prav nič ne razlikujejo. Ona ga je nekaj časa gledala. — V globini svoje duše vem mnogo, mnogo sem premišljevala, celo razumem mnogo... Nu, seveda manj ko ti, toda vendar mnogo, čeprav sem nedolžna. Tudi jaz sem imela vsakojake želje, toda vedela nisem, če jih imajo vse in če je to mogoče... IV. — Peti dan je bil mladi mož že ves obupan: svečniki še vedno niso bili prodani. In samo zavoljo pečata. — Nu, kako gre? — ga je vprašal znanec, ki ga je slučajno srečal. — Ste prodali? — Ne. Tisti prokleti pečat. Toliko sva pričakovala od njega, pa sva se zmotila. — Bil je tako potr, ko se je vrnil, da so mlado dekle obile solze, ko je gledala nanj in čutila svojo nemoč pomagati mu. — Vse, prav vse bi rada storila za te. Mili, kako te ljubim. Slabo ti gre zdajle in baš zategadelj te toliko bolj ljubim. — Pusti to, prosim te. (Datje prihodnjic.)

Kralj egiptskih tihotapcev v ječi

Kralj sleparjev bližnjega vzhoda Mohamed Mustafa Nafej je nastopil te dni pot, ki je gotovo ni pričakoval. Odvedli so ga namreč v ječo, kjer bo moral presedeti pet let, ker se mu pred sodiščem ni posrečilo ovreči dokazov, ki jih je zbral proti njemu angleški komisar za trgovino z mamilimi generalmajor T. W. Russell paša. Pa dec sleparja Nafeja je uničil izborni organizirano trgovino z mamilimi v vsem orientu. Med tihotapci mamil je nastala splošna panika, ki ni brez poudarka, kajti aretacija sledi zdaj aretaciji in vse kaže, da bo tihotapstvo mamil kmalu zatrto. Nafejev slepanski koncem je bil velikopotezen in zelo moderen. Imel je svoje ladje, veliblodje karavane, oklopne avtomobile in celo letala. Nafej sam je imel v Kairu kemično tovarno, kraj nje pa igralški klub, a poleg tega v mestu več krasnih vil. Nafej je začel svojo kariero kot siromašen egiptski železničar. Ko so ga hoteli kot člana zločinske tolpe aretirati, je pobegnul v Sirijo, med vojni je bil v izgnanstvu na otoku Malti, potem se je pa pojavil v Egiptu, kjer je kmalu zaslovel kot kolovodja tihotapcev mamil. Policija proti njemu ni nastopala, ker je bila podkupljena. Ob tragični smrti filmskega igralca Bruna Kastnerja (v sobotni številki je prišel pod Kastnerjevo sliko pomotoma napis, ki bi moral biti pod sliko kandidata za ameriškega viceprezidenta Gameraja), je izpregovoril filmski režiser Joe May o prihodnosti filmskih zvezd vobče. On pravi, da se vsak filmski igralec po 7-10 filmih preživi, da se ga občinstvo naveliča in da je njegove slave konec. Kriva je

večinoma naglica, ki hoče z njo igravec izrabiti konjunkturo. Igralec dobi vlogo, ki so si vedno podobne in s tem se ponavlja tako, da postane dolgočasen. Ljubljenci občinstva se vržejo navadno v prvi vrsti na mastne plače, filmske družbe jim plačujejo, kolikor zahtevajo, samo da jih ne izgube in da jim ne uide masten dobiček, s tem pa igralci nehajo biti umetniki in postanejo neke vrste filmski obrtniki. Ljubljencem občinstva lahko nastopi največ v 20 filmih, potem je pa konec njegove slave. Pozneje preidejo nekateri filmski igralci h gledališču, drugi nastopajo po kabarejih, vendar pa nikjer ne dosežejo posebnega uspeha, njihova zvezda navadno hitro zatone. Tudi Bruno Kastner je bil ob koncu svetovne vojne zelo priljubljen, pa ga je zadela usoda vseh filmskih igralcev. Hitro je zaslovel in hitro je njegova slava zatonila. Slava filmskih igralcev se ravna pač po življenju filma, ki je zelo kratko. Zdjaj so zvočni filmi še splošno priljubljeni, vprašanje je pa, če se ne bodo izčrpali hitreje, kakor so se nemi, ki so bili priljubljeni nad 20 let. Le brez strahu. Ženin: Rad bi se že oženil, gospa, pa še ne zaslužim toliko, da bi mogla z ženo najeti služkinjo, na drugi strani pa nočem, da bi Elza sama gospodinjala. Bodoča tašča: Le nikar ne skrbita, gospod, gospodinjstva vas že jaz naučim. Pred sodiščem. Res je sicer, da je moj klient odprl z vitrihom blagajno svojega očeta, vendar pa prosim slavni sodni dvor, naj mu šteje v dobro, da se hranilne knjižice svoje sestre niti dotaknil ni. Sodnik: Je vam bilo žal? Obtožene: Da, gospod sodnik, toda kaj početi, ko je pa vinkurirana. Tudi njega ni bilo. Oprosti, dušica, da me snoči ni bilo na sestanek. — A tako, torej tudi tebe ni bilo?

Lepite na pisma znanke protituberkulozne lige!

Kako se veselim noči... ko bom spal na mehkem, udobnem spalnem fotelju, ki sem ga kupil pri tvrdki. Franc Jager, Telefon 20-42, tapetnik, Sv. Petra nasip št. 29.

RAZNO Najcenejši nakup! KONFEKCIJA — MODA. ANTON PRESKER, Ljubljana, Sv. Petra c. 14.

ČEVLJI NA OBROKE TEMPO, Gledališna ulica 4 (nasproti operi).

OTROŠKI VOZIKI sportni 220.—, globoki, moderni oblika Dtn 650.—, — Ljubljana, Sv. Petra cesta 52. 2739

MALINOVEC bristen, naraven, s čistim sladkorjem vkuhan se dobi na malo in veliko v lekarni dr. G. Piccoli, Ljubljana, Dunajska cesta 6. 57/T

DINARJEV 125.— 1 m² žaganih bukovih drv prva kakovosti nudi — Velepč, Sv. Jerneja cesta št. 25. — Telefon 2708. 23/T

TELEFON 2059 PREGOG SUHA DRVA Fogačnik, Boborčeva 5.

TUDI POHISTVO NA OBROKE! Kompletno spalnice od 2200 Din omare od 450 > postelje od 250 > kuhinjske odprave od 900 > kuhinjske kredence od 500 > Največja izbira pohištva! Vse drugo pohištvo se izvršuje po najmodernejših načrtih; sprejemajo se vsakovrstna migrantska naročila in popravila po najnižjih cenah — samo pri MIZARSTVU »SAVA« Kolodvorska ulica 18 Dunajska cesta 36. 77/T

GLASBA GRAMOFONSKÉ PLOŠČE OD DIN 20.— prodaja »Slagere«, Aleksandrova cesta 4 (prehod »Viktoria« palače). 69/T

PRODAM JEZICE (SIŠKE) cca. 800 kg, lepe, zdrave in suhe, po ugodni ceni prodaja Martin Plut, Crnomelj. 2763

MOTORSKO KOLO s prikolico »Ariel«, 600 cm³, novo 1932, model, kompletno s svetiljko, zelo poceni prodaja I. Pregrad, Zagreb, Vrhovec št. 23. 2765

STANOVANJE STANOVANJE s 3 sobami se odda. Stari trg 24-II. 2661

STANOVANJE tri- ali štiri sobno v centru mesta išče družina odraslih — za avgust ali pozneje. Ponudbe na upravo »Slov. Narod« pod št. 11: »Točen plačnik 2754«.

SOBO, ene ali dve nemoblovanji popolnoma separirani v bližini univerze išče gospod. Ponudbe na upravo »Slov. Narod« pod št. 11: »Souporaba kopalnice 2753«.

ODDAM STANOVANJE 2 sob s kabinetom. Lepa sončna lega. — Rožna dolina, Cešt. X, št. 25 (pod Rožnikom). 2736

SLUŽBE URADNIK z večletno prakso v odvetniški pisarni, zmogel slovenskega, nemškega in srbohrvatskega jezika — išče službo. Gre tudi na deželo. Nastopi lahko takoj ali kasneje. Ponudbe na upravo »Slov. Narod« pod »Dobra moč/2697«.

TRGOVSKO UČENKO ki se je že učila eno leto kje drugje, sprejmem v trgovino mešanega blaga. Ponudbe s sprečevalom prejšnjega trgovca na naslov: Ernest Bezenšek, trgovec, Podsreda. 2767

PEKOVSKI POMOČNIK mlad, vojaščin prost in zmogel vsega dela, pripravljen razmašati tudi kruh, dobi stalno službo proti plači po dogovoru. Naslov v oglašnem oddelku »Jutra«. Gr. Tomšič, Višnja gora, Slovenija. 2766

PSA JAZHEČARJA temnorjave barve, lepega, kovskega, 14 tednov starega, prodaja Tini Vodšek, Zagorje ob Savi. 2768

ZELENA PAPIRGA brez repa, se je zatekla. Odda naj se proti nagradi Miklošičeva cesta št. 34-I. 2770

VEVERICA se je zatekla. Pošten najditelj naj jo odda proti nagradi, Rožna dolina c. X št. 25, parter. 2769

NEPREMIČNINE KMEČKI MLIN na vodi, s štirimi pari kamnov, stanovanjem mlinarja, hlevom za par glav živine in nekaj polja, odda v najem Marinka Andrejčić-Hočevar, Zg. Brnik, pošta Cerklje pri Kranju. 2762

Večja množina makulturnega papirja naprodaj po zelo ugodni ceni Naslov pove uprava Slovenskega Naroda

„ARBOR“, lesna trgovska in industrijska d. d. v Ljubljani, naznanja tužno vest, da je preminul njen zaslužni podpredsednik, gospod Franc Galle graščak v Bistri. Blagopokojnika ohranimo v trajnem in častnem spominu. Ljubljana, 11. julija 1932.

STANOVANJE STANOVANJE s 3 sobami se odda. Stari trg 24-II. 2661

Razpis! MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA razpisuje mesto VOLONTERJA - PRAVNIKA (moško moč). Zahteva se: Jugoslovensko državljanstvo, neoporečno življenje, dosluženi kaderski rok, dokazilo o zdravstvenem stanju in dokazilo o uspešno dovršenih pravnih izpitih. Prednost imajo pravniki, ki se morejo izkazati s prakso zlasti v zemljeknjižnih poslih. Nekolkovane, lastnoročno pisane prošnje z dokazili je nasloviti pisмено na ravnateljstvo MESTNE HRANILNICE LJUBLJANSKE do 24. julija 1932. Ravnateljstvo.

Naznanjamo žalostno vest, da je naš srčno ljubljani sin in brat, gospod Stanko Prosenč črkoslikar v nedeljo, dne 10. julija po dolgi in mučni bolezni, previden s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspal. Pogreb drugega pokojnika bo v torek, dne 12. t. m. ob 2. uri popoldne iz hiše žalosti. Gledališka ulica 8, na pokopališče k Sv. Križu. v Ljubljani, dne 10. julija 1932. Globoko žalujoči ostali